

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN AD-

VERTENTIEBLAD

VOOR DOESBORGH EN OMSTREKEN

EN DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit blad zal geregeld iederen Zaterdag morgen door **H. G. J. BECKING** te *Doesborgh* worden uitgegeven. De prijs is, per drie maanden, 25 Cents voor binnen de Stad en 40 Cents *franco* door het geheele Rijk.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 45 Cent; voor iederen regel meer 10 Cent; grootere letters naar de plaatsruimte welke zij beslaan.

Bijdragen enz. gelieve men vóór Donderdag avond in te zenden. — Advertentiën uiterlijk op Vrijdag, des voormiddags.

Ondernem. TEMPELAAR.

V. Doesborgh n. Arnhem.
's morg. 7.40, 'smidd. 4.45.
V. Doesborgh n. Doetinchem.
's morg. 9.30, 'smidd. 5.30.
V. Doesborgh n. Zevenaar.
's morg. 8.45.

Dienstregeling der Geld. Stoom-Tramweg Maatschappij. (Winterdienst.)

Van DOETINCHEM	5.55	7.50	10.—	1.20	3.35	5.25	8.—	Van DOESBORGH	7.45	8.55	12.—	3.30	6.34	7.52	9.12
" L-KEPPEL	6.16	8.12	10.21	1.41	3.56	5.46	8.21	" DREMPT	7.58	9.8	12.13	3.42	6.47	8.5	9.25
" H-KEPPEL	6.29	8.22	10.34	1.54	4.6	5.59	8.34	" H-KEPPEL	8.2	9.12	12.17	3.46	6.51	8.9	9.29
" DREMPT	6.33	8.26	10.38	1.58	4.10	6.3	8.38	" L-KEPPEL	8.12	9.22	12.29	3.56	7.4	8.20	9.39
Aank. DOESBORGH	6.46	8.39	10.51	2.11	4.23	6.16	8.51	Aank. DOETINCHEM	8.36	9.43	12.50	4.20	7.25	8.40	10.—
Van DIEREN	6.33	7.23	8.30	10.35	11.32	12.50	3.11	4.55	6.4	7.25	8.50	9.45			
Aank. DOESBORGH	6.48	7.38	8.45	10.50	11.47	1.5	3.26	5.10	6.19	7.40	9.5	10.—			
Van DOESBORGH	6.50	7.45	9.25	10.53	12.10	2.15	4.24	5.25	6.28	7.40	9.—	10.5			
Aank. DIEREN	7.10	8.5	9.45	11.13	12.30	2.35	4.42	5.45	6.48	8.—	9.20	10.25			

Ondernem. TEMPELAAR.

V. Arnhem n. Doesborgh.
's morg. 7.15, 'smidd. 3.—.
V. Doetinchem n. Doesborgh.
's morg. 6.15, 'smidd. 3.—.
Zevenaar n. Doesborgh.
'smidd. 5.—.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente DOESBORGH;

Gelet op art. 81 al. 3 der wet van 17 Augustus 1878, (Staatsblad No 127) tot regeling van het lager onderwijs;

Brengen ter algemeene kennis, dat ter Gemeente-Secretarie ter visie is nedergelegd, een staat bevattende de namen van kinderen welke niet gevonden worden, op de lijsten bedoeld bij art. 80 van genoemde wet, en bijgevolg geen lager onderwijs ontvangen.

DOESBORGH, 24 Feb. 1882.

Burgemeester en Wethouders voornoemd;

F. E. K. STOELMAN.

De Secretaris
BLOEMERS.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

DOESBORGH. Gepasseerden Vrijdag en Zaterdag gaf de vereeniging „Kamaraadschap zij ons Doel” weder eene tooneeluitvoering in de Concertzaal alhier. Als altijd was de avond gezellig en werden de drie blijspelen flink opgevoerd; wij betreuren het daarom des te meer, dat het publiek niet in grooter getale opgekomen was. Den Zaterdag avond werd door een geanimeerd bal voor h.h. onderofficieren besloten.

23 Febr. Commissarissen der Geldersche Stoom-tramweg maatsch. laten 't bij de weigerende beslissing der gemeenteraden van Doesborgh en Doetinchem op 't verzoek om een nieuwe leening te mogen aangaan, niet rusten! Uit den loop der debatten, zeggen zij, is gebleken, dat de strekking van het verzoek niet voldoende was toegelicht, terwijl sommige Raadsleden niet ongenegen schenen hunne goedkeuring aan een gewijzigd finantieel plan te hechten. En daarom hebben zij bij de betrokken gemeentebesturen een nieuw adres ingediend, waarin zij — terwijl zij vroeger vergunning verzochten tot het aangaan eener obligatie-leening ad. f 150000, „hoofdzakelijk voor de uitbreiding der lijn tot Terborgh” — verlot vragen tot het aangaan eener obligatie-leening van f 100000, en eene uitbreiding van het kapitaal door de uitgifte van aandelen,

welke achter de gegarandeerde aandelen staan, — met zulk een bedrag als eventueel zal blijken noodig te zijn en door de vergadering van aandeelhouders zal worden goedgekeurd. De nog in portefeuille zijnde aandelen, ten bedrage van f 27000 worden, zoo de uitbreiding tot stand komt, door ingezetenen van Terborgh overgenomen.

Zutf. Ct.

De heer *A. Sunier*, onderwijzer alhier, is geplaatst op de voordracht voor leeraar in de Fransche taal aan de H. B. S. voor jongens te 's Hage.

Bij de loting op Maandag l.l. was de uitwerking der nieuwe drankwet vrij merkbaar. Zag men vroegere jaren, den ganschen dag troepjes lotelingen zwaaiende en zingende in de straten, thans zag men de jongelui, natuurlijk met de noodige drukte, maar voor 't overige rustig hun gang gaan.

Berthold Auerbach, de gevierde Duitsche geleerde en dichterlijke romanschrijver, wiens schoone roman „Spinoza” o. a. bij ons in eene Nederlandsche vertaling werd uitgegeven, is dezer dagen, in zeventigjarigen ouderdom overleden. Hij was een Israëliet met zeer edele en verlichte beginselen, die zich vooral ook zeer verdienstelijk gemaakt heeft ten opzichte van Spinoza's wijsgeerige geschriften. In eene, destijds met hem herhaaldelijk gevoerde, correspondentie deed hij zich kennen, als niet alleen behartigende zijne tijdelijke belangen, maar ook als hoogst erkentelijk voor een beleefd en vriendelijk woord, en prijsstellende op de Nederlandsche vertalingen zijner werken, die wij dan ook op zijn verzoek hem toezonden. Eene belofte om onze stad te bezoeken heeft hij, naar 't schijnt, niet kunnen nakomen.

Hij werd begraven op het Israëlietisch kerkhof te Nordstette in het Schwarzwald, waar hij geboren werd. Zijne „Schwarzwaldse dorpsvertellingen”, en zijn roman „Op de hoogte” zijn bij ons, behalve zijn „Spinoza”, het meest bekend geworden. Bij zijn heengaan gaf de Kladderadatsch de navolgende

dichtregelen, door ons woordelijk vertaald:

Wie siert o Vriend, uw bleek dichterhoofd
Met duitschen krans, waarnaar gij hebt gestreefd.
Het veld is kaal, en de eik van blad beroofd,
De bladerpracht van 't woud nog niet herleeft.
Maar komt de lent', dan kransen jong en oud
Des zangers graf, die stervend ging van hier;
Doch nu reeds ruischen u van uit het zwarte woud
De dennen hunnen groet, gij waart hun steeds zoo dier!

Uit Oud-Zevenaar meldt men aan de *N. R. Ct.*: Niettegenstaande de nauwkeurigste surveillance zoowel bij dag als bij nacht, brengen de tabaksmokkelaars met afwisselend geluk nog verscheidene vrachjes tabak over de grenzen. Het is een zware wedstrijd in geslepenheid tusschen commies en smokkelaar. Het commiezen-corps is opnieuw versterkt en gaat strenger dan ooit te werk.

Hoe sommige personen er te Amsterdam hun werk van maken om buitenluidjes” te lokken in een herberg of kroeg, waarbinnen zich een persoon bevindt, die met drie kaarten (harten boer) hun wat geld tracht af te zetten, kan uit het volgende blijken:

Op den Zeedijk, bij de Kapelsteeg, liep een paar weken geleden een buitenman, die, met den reiszak op den rug, zich voortspoedt om de noodige inkoop te doen. Opeens vertoont zich nevens hem een man, die eene beweging maakt alsof hij iets opdraapt. Met een verheugd gelaat deelt hij mede, dat hij een dubbeltje vindt, en op den meest gemeenzamen toon noodigt hij den buitenman uit, mede te gaan om samen voor het gevonden dubbeltje een borreltje of een glas bier te drinken. Ze hebben het toch samen gevonden!

Zonder eenige argwaan voldoet de buitenman aan deze beleefde uitnoodiging. Ze gaan de herberg binnen en daar zit doodbedaard de dobbelaar, die heel onschuldig zijne uitnoodiging doet hooren een dubbeltje te zetten:

Nu eerst ziet de buitenman, dat hij in den val gelokt is; doch hij waagt een dubbeltje, daarna een kwartje vervolgens een halven gulden, en eindigt met een gulden. Telkens is hij „gelukkig winner,” en nu hij wordt uitgenoodigd een rijksdaalder te zetten, gaat hij zoo spoedig mogelijk weg. . . met 37 stuivers

winst, plus een vrij glas bier.

Niet ieder valt dit „geluk” te beurt, dat spreekt vanzelf.

Verleden week loopt dezelfde man op den Nieuwendijk bij de Nieuwstraat en waarlijk, daar voegt zich naast hem een ander persoon, die zoo gelukkig is een gulden te vinden! (?) Weder dezelfde beleefde uitnoodiging als de eerste maal: doch onze vriend weet zich te verontschuldigen en gaat zijns weegs.

In Dinteloord, werd op Zondagavond ten 7 ure M. de G., oud 16 jaren, die met zijn meisje wandelde, door zekeren J. de V., oud 15 jaren, op de openbare straat aangevallen en met een mes verwond. Naar men vermoent, zou bij den nog zoo jeugdigen dader jaloezie reeds de drijfveer zijn geweest.

Door den schuttersraad te Leeuwarden is een advocaat wegens het niet nakomen zijner schuttersplichten veroordeeld tot eene geldboete van f 100 en drie geldboeten van f 15.

Drie knapen te Oud-Beerland, van 11-tot 13-jarigen leeftijd, hadden op een afgelegen plaats eenig kruid gevonden, en gingen daarmee in een weide om het aan te steken. Nauwelijks had het kruit vuur gevat, of er had een ontploffing plaats met het ongelukkig gevolg dat een der knapen zoo deerlijk in het aangezicht werd verwond, dat hij schier onherkenbaar is, de beide andere knapen bekwamen ook brandwonden, doch van minder ernstigen aard.

In de *Asser Gourant* wordt door een inlander het volgende medegedeeld:

De veenarbeider D. S., te Weerdingermond, gem. Emmen, verloor Zaterdagmorgen (11 Febr. jl.) door den dood zijn jongste kindje, waarover het ouderhart — wat vanzelf spreekt — zeer bedroefd was. Maandag werd door twee buurlieden volgens plicht van dit overlijden aangifte gedaan op het gemeentehuis te E., en zij kregen daar een bewijs, dat Woensdag 15 Februari het lijkje moest worden ter aarde besteld. Doch daar ze niet gemedineerd hadden met een geneesheer, moesten ze voor het begraven een attest van overlijden hebben van dr. S., te E. Toen ze daarom vroegen ten huize van dien heer, kregen ze tot bescheid dat de doctor niet te huis was, maar mevr. zei: dat was niets; „het zou alles wel in orde komen voor den tijd.” Deze mannen, hun taak naar behooren verricht hebbende, keerden huiswaarts — een weg van ongeveer 3 uur. De Woensdag brak aan. De familie was ten sterfhuize gekomen, om de begrafenis bij te wonen — maar. . . de doctor was er nog niet geweest. Wat nu te doen? Het uur van vertrek was gepasseerd, en men begaf zich in storm en regen grafwaarts, in de hoop, dat de heer S. daar zou zijn (wat, naar men zegt, wel meer gebeurt,) om lijkschouwing te houden.

Maar, helaas! wie ze ontmoetten, geen doctor. Wat nu? Weer terugkeeren? Maar dat ging ook niet „Even wachten? Maar het regent zoo, wij worden zoo nat en zijn zoo koud.”

„Daar is niets aan te doen, misschien is hij er zoo.”

Zij bleven wachten mannen en vrouwen, hoe doornat ook. Het eerste uur verstreekt, ook het tweede ging voorbij, allen bibberden van de kou — wie kwam, geen lijkschouwer. Toen naar de politie — maar ook deze mocht geen toestemming geven tot de „teraardbestelling.”

Eindelijk besloten ze — de dag begon te dalen — om het lijkje achter te laten in het baarhuisje. Nu opende zich een nieuwe bron van ellende. De moeder kon niet scheiden

van haar kindje, omdat het niet begraven was; als een radeloze bleef ze staan totdat de politie haar bij den arm er uit zette. Half verkleumd, druipnat aanvaardden ze den terugtocht — een weg van circa anderhalf uur gaans. Deze weg, zegt men, is haast voor een mensch niet te passeeren, en ’k meende dat een „doodweg” immer in orde moest zijn.

Zeer ontstemd en betrekkelijk oeverrichterzake kwamen ze laat in het sterfhuize terug.

Uit bovenstaande blijkt dat, mag Nederland zich over het algemeen in vooruitgang verheugen, hier op de grenzen nog veel te wenschen overblijft.

Iemand zei: „Als alles in orde is krijgen wij hier ook een benrt.” Voorwaar! een schrale troost, en lang wachten.

Dezelfde merk op: „Zieke honden in den Haag hebben veel voor bij de menschen in deze veenstreken, want voor de eersten worden asylen opgericht.”

Och, dat hier eenige Hagenaars kwamen wonnen! Zij zouden ruimschoots hunne barmhartigheid kunnen bewijzen aan medemenschen, die er zeker hoogst dankbaar voor zouden zijn.

Een boer uit Nieuwendam was naar Wervershof uit „vrijen” geweest. Op de terugreis werd zijn paard nabij het dorp Watergang schichtig, en springt op zij af in het water. De jonge boer valt mee in de sloot, raakt daar in den moerassigen grond bekeld, en blijft uren zitten tot aan den hals in het water.

In den vroegen ochtend werd hij door voorbijgangers uit zijn benauwde positie gered en verstijfd van koude kwam hij in het naburige dorp aan en ging daar bij een logementhouder te bed. Gelukkig heeft hij zijn ongeval niet met een ziekte behoeven te bekopen.

Een boerenknecht te Onstwedde vertoonde voor een paar dagen de volgende aardigheid. — Terwijl hij met de meid die in den stal zat te melken wat keudelde, wilde hij eens beproeven, hoe plezierig de lui zich wel gevoelen, die zich ophangen. . . . doch voorzichtig, ’n heel klein proefje maar! — Op den deel hing n. 1. een touw, waarin men den gevulden melkemmer hangt, opdat de katten, die daar even snoepsche zijn als elders, niet met het leeuwedeel gaan strijken. Aan dat touw is een haak bevestigd en zoo had de dilettant-ophanger in een oogwenk zijn strop in orde. ’t Bekwam hem echter slecht genoeg. Toen de meid geen antwoord van hem kreeg en een verdacht getrappel van klompen hoorde, schoot ze uit den stal en had tegenwoordigheid van geest genoeg het mes van den reeds slaphangenden dwaas uit de scheet te halen en het touw door te snijden, waarna hij schijndood op den grond neerplofte. Het meisje riep nu om hulp en het mocht gelukken de levensgeesten van den roekeloozen jongeling weer op te wekken.

Men schrijft uit Willemstad: Sedert eenige dagen verkeert de burgerij in angstige spanning. Niettegenstaande de ijverige nasporingen onzer waakzame politie, mocht het tot hiertoe niet gelukken, den draad eener geheimzinnige geschiedenis te vatten.

Dit mag te meer bevreemding baren, daar zoovele inwoners der gemeente er mede in betrokken zijn.

Een werkelijke spookgeschiedenis brengt de gemoederen in beweging. Mochten wij vroeger schouderophalend de verhalen verwerpen aangaande „de vliegende geit,” „de slepende ketting,” de „eenzame jager, en de comman-

dant”, zooals die verschijningen werden gedoopt, thans worden de gemoederen verontrust door witte gedaanten, gewapend met ladders en touwen.

Ziehier in ’t kort, wat er hier voorgevallen is: Een drietal naast elkaar staande huizen met tuinen, begrensd door gemakkelijk overklimbare schuttingen, zijn telkenmale het brandpunt van nachtelijke verschijningen. Zooals meesttijds in dergelijke gevallen, zijn de waarnemers minder ontwikkelde personen, zodat slechts onder de grootste reserve hunne verklaringen kunnen worden aangenomen. De verschillende getuigenissen komen hierop neer, dat op het uur van middernacht, beurtelings in een der perceelen een lange verschijning, bedekt door een bonte muts, word waargenomen; daarna gevolgd door een geheimzinnig tikken op de ramen der dienstboden.

Baldadigheden schijnen niet gepleegd te worden; de dienstboden beweren, dat, wanneer zij de gordijnen ophalen, zich een grijzende gestalte vertoont, die zich met een duivelschen lach verwijdert.

De politie doet ijverig onderzoek, maar als eenige sporen slechts half afgebrande lucifers op de raamdorpels mogen ontdekken.

Terecht hebben eenige burgers zich van nieuwe afsluitingen en revolvers voorzien.

Een zeer uitvoerige beschrijving van den oorlog tegen Duitschland in 1870/71, waarvan de uitgave sinds jaren werd voorbereid, volgens gegevens van den Franschen generalen staf, is eindelijk verschenen.

Fransche bladen halen er met zekere zelfvoldoening uit aan, dat de veldtocht der Duitschers veertigduizend achthonderd een en tachtig Duitsche mannen gekost heeft. Van dit aantal zijn 17572 op het slagveld gebleven. 10710 tengevolge van hunne wonden overleden, 12253 werden aangetast door eene dodelijke ziekte. Hierbij moeten nog gerekend worden een aantal ongevallen en zelfmoorden, om het boven aangegeven officieele cijfer vol te maken.

Te Salzburg kwam dezer dagen een kind met drie armen ter wereld. De rechterarm is normaal ontwikkeld, de linker eindigt in een spitsen vinger en bestaat uit een stuk, zonder benedenarm. Het ontbrekende benedenarmpje is echter in de nabijheid van het schoudergewricht afzonderlijk in de borst geplant. Het aan dit armpje verbonden handje is gebrekkig ontwikkeld, maar beweegbaar, evenals de vinger aan den bovenarm. Merkwaardig is het, dat de bewegingen van de gescheiden deelen des arms steeds gelijktijdig plaats hebben.

Een winkelier te Parijs vermiste sedert eenigen tijd herhaaldelijk stukken geld, welke hij even op de toonbank gelegd had alvorens ze in zijne lade te doen. Daar hij geen bedienden had en zijne klanten niet verdenken kon, verdiepte hij zich in gissingen. Eindelijk nam hij eene proef, sloot den winkel, legde een vijf frankstuk op de toonbank en ging met zijne vrouw in de voorkamer op wacht. Een oogenblik later fladderde eene raaf, welke hij zelf had opgevoed, op het geldstuk toe en verdween er mede onder de trap, waar de winkelier in eene weggeschoven oude kist al het gestolene, tot een bedrag van 60 frks., terugvond.

Eene tragisch-komische huwelijksontbindingsgeschiedenis is, naar de *Strassburgerzeitung* mededeelt, tegenwoordig aanhangig bij ’t gerechtshof te Berlijn. Nog geen twee maanden geleden vierde een echtpaar bruiloft. Hij was assistent-arts bij eene der grootste Duitsche

specialiteiten, zij, eene rijke erfgename, die hem 80,000 thr. in 't huwelijk meebracht. Twintig dagen hadden de wittebroodsweken geduurd, toen de jonge man zijne vrouw mededeelde, dat hij volgens eene afspraak met collega's den avond onder een glas bier zou doorbrengen. Maar dit viel niet in den smaak van zijne vrouw en van zijne bij hem inwonende schoonmoeder. Men verklaarde hem ronduit, dat hij niet alleen mocht uitgaan en toen hij daarop aandrang, werd gedreigd dat hij het dan maar eens moest probeeren. En hij ging heen. Laat in den avond keerde hij huiswaarts. Hij vond de deur gesloten. Na lang, vergeefs kloppen, liet de stem van zijne vrouw zich hooren. Hij vroeg om binnengelaten te worden. Te vergeefs. Hij moest den nacht maar doorbrengen, waar hij des avonds geweest was. Na een half uur trok hij af en bleef in 't Keizershof, maar bovendien keerde hij niet weer naar zijn huis terug. De huwelijkspret was voor hem bedorven. Zelfs de 80,000 thr. waren niet in staat hem te bewegen. Het scheidingsproces is aanhangig.

Zekere G. die in de Parchemineriestraat te Parijs eene ruime kamer bewoonde, waar hij nooit iemand ontving, had zich sedert eenige dagen niet vertoond. De vrouw, die den post van concierge vervulde, slaagde er in de deur open te breken en viel van schrik in zwijm toen zij den bewoner dood op zijn bed en vijftien menschengeraamten aan de zoldering hangen zag. Het verzamelen en in elkaar zetten van deze skeletten bleek sedert lang de eenige bezigheid van den overledene te zijn geweest. De arme concierge-vrouw moest naar bed gebracht worden en verviel in ijlen koorts.

Een zeer eenvoudig middel om zich te vergewissen of een geslachte en geplukte gans jong is, is het volgende: Men neemt een speld aan de punt tusschen duim en wijsvinger en zet den kop van de speld op den huid van de gans. Dringt bij een zeer lichten druk de kop in de huid, dan kan men zeker zijn, dat het een jonge gans is. Dringt daarentegen de kop niet door de huid heen, maar maakt hij zelfs bij sterken druk slechts een indruk in de huid, dan heeft men eene oude taaie gans voor, waar men op tafel geen eer mee inlegt.

Huismiddeltjes kunnen soms uitstekend werken. Een man en vader, die trots de behoeften van zijn gezin, trots alle minnelijk pogingen zijner vrouw om hem op den rechten weg te helpen, zijn besten tijd in de kroeg doorbracht, werd daar dezer dagen 's middags door zijn vrouw verrast.

„Hier man, — zeide ze met een merkwaardig zelfbedwang — hier is eten! Ik begreep, dat je 't te druk had om thuis te komen.” En meteen zette ze een overdekte schotel op het tafeltje, waaraan de man onbezorgd borrelde en kaartte.

Niet zonder een schaamlachje noodigde nu deze zijn vrienden uit om mee te eten. Hij lichtte het deksel op en wat hij vond was een briefje met de woorden: „Smakelijk eten, wij hebben tehuis het-zelfde!”

Onder algemeen gejuif verliet de man de kroeg.

Uit Ischl wordt gemeld, dat tengevolge van den buitengewoon zachten winter in het hoge gebergte nu reeds bloemen te vinden zijn. Eenige jagers, die den 3. dezer, op eene hoogte van meer dan 5000 voet, waren uitgegaan, moesten in de schaduw gaan rusten, wegens de warmte van het weder. Deze warmte en het gemis van sneeuw heeft echter het nadeel,

dat men in de steden grooten last heeft van het stof, meer nog dan in den zomer, omdat de straten nu niet besproeid worden. En van het platteland in Stiermarken verneemt men de klacht, dat vele pompen geen water meer geven en boschbrauden nu reeds aan de orde van den dag zijn, alsof men midden in den zomer was. Ouden van dagen beweren, zich dergelijke winters te herinneren, die door een bijzonder vruchtbaren zomer gevolgd werden.

POSTERIJEN.

Opgaaf van brieven, die in de 2e helft der maand Jan. 1882, uit onder vermelde plaatsen verzonden werden aan *onbekende personen* en door tusschenkomst van het Postkantoor alhier aan de afzenders kunnen worden terugbezorgd.

Uit Doesborgh:

H. C. Schuurman te Doetinchem.

J. Roelofs te Doorburgh.

R. de Foum te 's Hage.

Uit Dieren:

Wed. J. Kronmüller te Apeldoorn.

Uit Drempt:

Mej. C. Grevers te 's Hage.

ADVERTENTIE.

* * Na eene hevige ziekte van slechts eenige dagen nam de Heer onzen lieveling DANIEL tot zich, in den ouderdom van bijna 7 maanden.

D. BOD.

L. BOD—HALTINK.

DOESBORGH, 18 Februari 1882.

Bericht van Inzet.

Op Dingsdag 28 Februari 1882, voormiddags 11 uur, zal bij M. FRERIKS te Didam *bij toeslag*

verkocht worden:

De **HOFSTEDE** „den Aardenpas” met **BOUWLAND**, gelegen in Holthuisen onder Didam, groot 1.45.30.

Bij eerste veiling ingezet en met de hoogen gebracht:

In massa op . . f 2825.—.

In perceelen op . f 2096.—.

Inlichtingen te bekomen ten kantore van den Notaris **J. N. VAN DER BOON**, alwaar tot den toeslag verhoogingen worden aangenomen.

Iemand, bekend met Administratie, zag zich gaarne geplaatst als

BOEKHOUDER

in een of andere Handelszaak. Ook is hij niet ongenegen, daaraan verbondene andere werkzaamheden te verrichten. Beste getuigen staan hem ten dienste.

Brieven franco letter **Z** aan den Uitgever dezes.

ERFHUIS.

Op Woensdag 1 Maart 1882, voormiddags 11 uur, zal ten overstaan van Notaris **J. N. van der BOON**, aan het huis bewoond geweest door de Wed. KNIPPENBURG te Doesborgh in de Hoogestraat, *publiek worden verkocht*:

Eenige meubilaire goederen,

bestaande in **STOELEN, TAFELS, KASTEN, KABINET, KLOK, SPIEGELS, FORNUIS, BED** met toebehooren, eene partij **AARDAPPELEN** en **GRUIS, KOPER-, BLIK-, TIN- en AARDEWERK**, enz.

Voorts eenig gemaakt **GOUD** en **ZILVER**.

Te zien voor den verkoop.

GELDLEENING.

Ingevolge besluit van den Raad der Gemeente **DOESBORGH** d.d. 7 Februari 1882, goedgekeurd bij dat van Gedeputeerde Staten van 14 Februari d.a.v. No. 72, wordt overgegaan tot het aangaan eener **Geldleening** groot f 16500,— onder de volgende voorwaarden:

1o. Dat deze leening zal bestaan uit aandeelen van Vijfhonderd gulden.

2o. Dat voor elk aandeel wordt afgegeven eene obligatie op naam of in blanco rentende vier ten honderd 's jaars en voorzien van een stel van 31 Coupons, betaalbaar jaarlijks, aan toonder 15 September ten kantore van den Gemeente-Ontvanger. In 1882 voor het als dan verschenen halfjaar.

3o. Dat de Storting geschiedt in een termijn ten kantore en op voorloopige kwitantie van bedoelden Ontvanger op 15 Maart e.k.

De kwitantien worden daarna vervangen door Obligatiën ingerigt als bij 2o. omschreven.

4o. Dat de inschrijving tot deelname van heden tot 6 Maart is opengesteld ten Gemeentehuize en geschieden moet bij gesloten eigenhandig ondertekende biljetten; dragende het opschrift „*Geldleening*” door Burgemeester en Wethouders in hunne Vergadering van 7 Maart te openen.

Indien de inschrijvingen het beschikbaar aantal obligatiën overtreffen, zal er eene pondsgewijze verdeling plaats hebben.

5o. Dat in de jaren 1883, tot en met 1909 eene obligatie van f 500.— a pari wordt uitgeloot; en in de jaren 1910, 1911 en 1912 twee obligatiën van f 500.— a pari.

DOESBORGH, 21 Febr. 1882.

Burgemeester en Wethouders,
F. E. K. STOELMAN.

De Secretaris
BLOEMERS.

Gasfabriek Doesborgh.

Er wordt gevraagd een **FLINK PERSOON** ter opleiding als **Stoker**,

Zonder getuigen van *stijpe eerlijkheid* onnoodig zich aan te melden. Loon f 8.— p. week.

Bij **G. J. HEIJTING** te Angerlo

staat ter dekking een donkerbruinen

HENGST.

Dekgeld f 5.50 à contant.

Doesborghsche Veemarkten.
Woensdag 1 en 22 Maart.

Zie verder de verschillende Almanakken.

Alle soorten van Balletjes

te bekomen bij

E. C. GUSTENHOVEN.

Wordt verlangd met Mei, tegen **hoog loon**

eene bekwame Keukenmeid P.G.

en eene

Tweede Meid, P.G.

goed kunnende strijken en met de wasch omgaan.

Zich met franco brieven, onder overlegging van getuigschriften, te adresseeren aan Mevr. **BRANTSSEN VAN WIELBERGEN**, nabij Doesborgh.

